

74.
När våren kommer, då vakna sippor.

Mel.: Nu är det soligt och varmt på näset.

När våren kommer, då vakna sippor
och lärkan drillar sin sång i sky,
och rosor växa i stora knippor
liksom romaner av Eugene Sue.
Och björken grönskar så högt på stranden,
och bromsen spelar på myggens bal,
och svinen beta på dikeskanten,
och orren spelar och göken gal.

Då strömmar folk utom alla tullar,
att sommarns fröjder till mötes gå.
Men också är det helt andra bullar
än vad som vintern oss bjuder på
i snö och våta jämt upp till hakan.
Är Bores glädje vid vargars tjut!
Då drar man hop sina sängsparlakan
och törs ej sätta sin nästipp ut.

Men vintern flyktar, den ryss-kosacken,
och våren svänger sin blomsterstav.
Då petar solen oss uti nacken,
och ber oss titta kring land och hav.
Vad herrlig tafsla, vad lek och löjen!
Uthus och lador på tusen sätt
utpyntas präktigt till sommarnöjen,
och sämsta skrubb blir ett kabinett.

Jag hyrt ett sådant, som förr var lada,
nu är det fint som ett schweitzeri,
så nära sjön att man där kan bada,
men öppnar fönstret och hoppar i.
Där har jag dälдер och hoppar i.
där har jag riktigt ett paradisi,
som Adam ligger jag själv och rullar
i solens glans som en liten gris.

Nu jag
nu jag
men h
vänne

Nyss
och j
och
männ

Men
nu i
men
jag

Stig
och
till
allt

O,
til
at
u